

ปัจจัยจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ
ของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี (Gen-Z)

Psychosocial Factors Related to Negative Attitudes towards
Sexual Harassment of Generation Z

ฐานันท์ มณีโชติ

Thananan Maneechot

ธนภรณ์ พิษพันธ์ไพศาล

Thanaporn Peudpunpaisan

สุพิชญา มงคลสมัย

Supitchaya Mongkolsamai

สุวิมล ส่งศรี

Suwimon Songsri

อิสริยาพร มหาตมัน

Itssariyapon Mahatamon

ฉัฐวีณ์ สิทธิศิริอรธร

Shuttawwee Sitsira-at

ชาญ รัตน์ะพิสิฐ

Charn Rattanasit

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

Received: 25 June 2021

Revised: 21 August 2021

Accepted: 22 August 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี เมื่อจำแนกตามเพศ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยทางสังคม 3) ทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศโดยใช้ปัจจัยจิตสังคม เมื่อจำแนกตามเพศและชั้นปี โดยใช้แนวคิดจากทฤษฎีของนิวซัมและคาเรล กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนเจนเอเรชั่นซีในประเทศไทยซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่

1-4 จำนวน 220 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติพรรณนา การทดสอบค่าที การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาปริญญาตรีเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 2) ปัจจัยทางจิตลักษณะกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศไม่มีความสัมพันธ์กัน ส่วนปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 ตามลำดับ 3) ปัจจัยทางจิตสังคมสามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี ได้ร้อยละ 36.8 โดยตัวแปรที่สามารถทำนายได้ คือ ตัวแบบจากสื่อและตัวแบบจากเพื่อน ตามลำดับ

คำสำคัญ: การคุกคามทางเพศ, เยาวชนเจนเอเรชั่นซี, ปัจจัยจิตสังคม

Abstract

The purposes of this study were as follows: 1) to compare negative attitudes towards sexual harassment among generation Z in terms of genders; 2) to examine the relationship between the psychosocial factors; and 3) to predict to negative attitudes towards sexual harassment using the psychosocial factors in terms of genders and years of study in undergraduate programs. This study used Newsom and Carrell Theory as a conceptual research framework with a sample of 220 participants from the first-year to the fourth-year undergraduate students. The data were analyzed by descriptive statistics, comparing mean score of genders with t-test statistic, Pearson's Product moment correlation coefficient and Multiple Regression Analysis. The main findings were as follows: (1) the female undergraduate students showed the mean level of negative attitudes towards sexual harassment more than that of the male undergraduate students, which were statistically significant at .001.; (2) the psychological factors correlated to negative attitudes towards sexual harassment, which were statistically significant at .05 and .01 level.; and (3) the psychosocial factors of the sample group showed that with all independent variables at 36.8 %, they predicted two significant role models from media and friends, respectively.

Keywords: Sexual Harassment, Generation Z, Psychosocial Factors

บทนำ

การคุกคามทางเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศที่แสดงผ่านทางคำพูด สายตา ท่าทาง การสัมผัส รวมถึงการสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ที่ไม่พึงปรารถนา ทำให้ผู้ถูกระงับความรู้สึกอึดอัดและไม่ปลอดภัย อีกทั้งยังแสดงถึงการมีอำนาจเหนือกว่าอีกฝ่ายที่เป็นการบังคับให้ยอมรับพฤติกรรมทางเพศนั้นโดยไม่ยินยอม ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นหนึ่งในปัญหาสังคมที่สะสมอยู่ในประเทศไทยมาเป็นระยะเวลานานโดยคนในสังคมยังไม่ตระหนักถึงปัญหาเท่าที่ควร ในการอธิบายการกระทำที่เป็นปัญหาสังคมนั้นแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การกระทำนั้นสร้างความเดือดร้อนให้สังคม และการกระทำที่ผู้คนเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลง (รุจน์ หาเรือนทอง, 2564) จากประเภทของปัญหาสังคมดังกล่าวทำให้เห็นว่าการคุกคามทางเพศนั้นเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข เพราะมีผู้ออกมาเรียกร้องให้เกิดการตระหนักถึงปัญหาและหาวิธีแก้ปัญหาอยู่ทั่วทุกมุมโลก เห็นได้จากแคมเปญ #Metoo ที่ได้รับความสนใจจากทั่วโลกเมื่อไม่นานมานี้ โดยแคมเปญดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เหยื่อจากการถูกคุกคามทางเพศรับรู้ได้ว่าพวกเขาไม่ได้อยู่อย่างเดียวดาย ทั้งยังสร้างความตระหนักและเยียวยาสิ่งที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้นในอนาคต (ทัศนีย์ สาลีโกชน, 2560) และยังมีอีกหลายเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นว่ามีคนมากมายกลายเป็นเหยื่อจากการถูกคุกคามทางเพศ ดังกรณีตัวอย่างของนักแสดงตลกที่ถูกวิจารณ์จากการเล่นละครว่ามีการกอด จูบ กับเด็กชายที่แสดงร่วมกันมากเกินไป จนทำให้เด็กมีอาการต่อต้าน น้ำตาไหล และตัวสั่น (มติชนออนไลน์, 2563) โดยเหยื่อที่ได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามทางเพศเหล่านี้ มีทั้งเหยื่อที่กล้าและไม่กล้าออกมาพูดถึงประสบการณ์ดังกล่าว อาจเป็นเพราะทัศนคติที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ของคนในสังคม แนวคิดเรื่องปิตาธิปไตยที่ให้อำนาจทางสังคมแก่เพศชายมากกว่าเพศหญิง รวมทั้งวิธีการคิดแบบโทษเหยื่อที่มุ่งความสนใจไปที่เหยื่อมากกว่าผู้กระทำความผิด (ไทยคอนเซนส์, 2562) โดยมองว่าสาเหตุของการคุกคามทางเพศนั้นเกิดจากพฤติกรรมของเหยื่อเองทั้งเรื่องการแต่งตัว การวางตัว ซึ่งเป็นการลดทอนความร้ายแรงของความผิด นอกจากนี้ยังพบว่าคนไทยส่วนใหญ่ยังคงมีมุมมองต่อการเล่นมุขสองแง่สองง่ามในเรื่องเพศว่าไม่ใช่พฤติกรรมการคุกคาม แต่เป็นเพียงการหยอกล้อและสร้างบรรยากาศในการสนทนาเท่านั้น และยืนยันจะแสดงพฤติกรรมนั้นต่อไป ในทางตรงข้ามกลุ่มคนบางกลุ่มกลับมองว่าการกระทำเช่นนี้ไม่ควรเกิดขึ้น เพราะถือว่าเป็นการคุกคามทางเพศอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้เห็นว่าการทำพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นมีความสอดคล้องกับทัศนคติ การที่บุคคลมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ ส่งผลให้เกิดการต่อต้านพฤติกรรมนั้น แต่ถ้าหากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อการคุกคามทางเพศจะมองว่าพฤติกรรมนั้นไม่ใช่ปัญหาที่จะต้องได้รับการแก้ไข และยังคงแสดงพฤติกรรมดังกล่าวต่อไป

ในปัจจุบันนี้เป็นยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้น การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนั้นจึงเป็นไปอย่างง่ายดายและรวดเร็ว โดยจากการศึกษาพบว่าคนเจนเอ็กซ์ซี (Gen-Z) คือ กลุ่มคนที่มีอายุตั้งแต่ 12-27 ปี ซึ่งเกิดในยุคที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างเต็มรูปแบบ มีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ และมีพฤติกรรมใช้เวลาหนึ่งวันบนโลกอินเทอร์เน็ตมากที่สุดรองจากเจนเอ็กซ์วาย (Gen-Y) เฉลี่ยอยู่ที่ 10 ชั่วโมง 35 นาที ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีการเชื่อมต่อกับโลกอยู่ตลอดเวลา (ศรีเอทิฟ ทอล์ค, 2563)

ทำให้ได้รับอิทธิพลทางความคิดจากทั่วโลกที่สามารถส่งผลต่อความคิดของคนกลุ่มนี้ได้และเกิดความตระหนักและให้ความสำคัญถึงประเด็นทางสังคมได้แตกต่างจากคนกลุ่มอื่น โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม และการให้คุณค่ากับชีวิตของตนเองมากขึ้น ซึ่งกลุ่มคนเจนเอเรชั่นซี (Gen-Z) มองว่าปัญหาดังกล่าวควรได้รับการแก้ไขและปรับปรุงโดยเร็ว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากับกลุ่มเยาวชนเจนเอเรชั่นซี (Gen-Z) ที่มีความคุ้นเคยในเรื่องเทคโนโลยี สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และเริ่มที่จะแสดงออกทางความคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคมที่ถูกระดมมาอย่างยาวนาน

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ พบว่าการที่บุคคลจะเกิดทัศนคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งขึ้นมาได้นั้นจะได้รับอิทธิพลมาจาก 4 กลุ่ม คือ อิทธิพลจากพ่อแม่ สังคม ประสบการณ์ และสื่อมวลชน โดยพ่อแม่หรือคนในครอบครัวเป็นคนกลุ่มแรกที่ได้ใกล้ชิดกับตัวบุคคลจนทำให้ได้รับอิทธิพลทางความคิด ความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ แต่เมื่อบุคคลเริ่มเข้าโรงเรียน สังคมของกลุ่มเพื่อนจะเข้ามามีอิทธิพลกับทัศนคติของบุคคลมากกว่า นอกจากนี้การรับรู้ข่าวสารหรือข้อมูลจากสื่อและสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ก็มีอิทธิพลกับความคิด ค่านิยม และทัศนคติของบุคคลเช่นเดียวกัน รวมไปถึงประสบการณ์ที่บุคคลได้ประสบพบเจอมาแต่ละช่วงวัย (ธีระพร อุวรรณโณ, 2529 อ้างถึงใน ชยรพ ประทิต, 2561, หน้า 11-12) ซึ่งในส่วนของประสบการณ์นี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวศุทธิ อุ่นใจ, มานพ ชูนิล, และศจีมาจ ณ วิเชียร (2558, หน้า 146-148) ที่ศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตอบสนองต่อการถูกคุกคามทางเพศในที่ทำงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยพะเยา พบว่าประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศมีอิทธิพลทางบวกซึ่งส่งผลโดยตรงต่อทัศนคติการคุกคามทางเพศในที่ทำงาน ซึ่งแสดงว่าประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศจะส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมการคุกคาม โดยปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวไปข้างต้นจะทำให้บุคคลมีความคิดทัศนคติต่อเรื่อง ๆ หนึ่งแตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแพรรักษ์ ยอดแก้ว (2556 อ้างถึงใน ดลชนก นະเสื่อ, 2559, หน้า 15-16) ที่มองว่าอิทธิพลทางสังคมนั้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดทัศนคติได้ โดยยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่านอกจากอิทธิพลทางสังคมแล้ว ภูมิหลังและบุคลิกภาพของบุคคลยังเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อการเกิดและเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้จากการศึกษาทฤษฎีทางชีววิทยาและมุมมองของนักคิดสาย Essentialist ยังพบว่าเพศชายคือเพศที่จะมีลักษณะความเป็นชาย คือ มีความเข้มแข็ง ก้าวร้าว และมีแรงขับทางเพศตามธรรมชาติมากกว่าเพศหญิง ประกอบกับความเชื่อของสังคมที่ให้อิสระทางความคิดและการกระทำเกี่ยวกับเรื่องเพศของเพศชายมากกว่าเพศหญิง จึงมีสมมติฐานออกมาว่าเพศที่ต่างกันจะมีแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมการคุกคามทางเพศที่ต่างกันด้วย

การทบทวนแนวคิดและทฤษฎีข้างต้น พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้นั้น มีสาเหตุสำคัญมาจากอิทธิพลทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นจากการเลี้ยงดูของครอบครัว ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคมต่าง ๆ รวมไปถึงการนำเสนอข้อมูลของสื่อและประสบการณ์เฉพาะเรื่องของบุคคล ซึ่งนอกจากปัจจัยสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติแล้ว ปัจจัยภายในตัวบุคคลอย่างบุคลิกภาพก็ยังเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดทัศนคติได้ด้วย และจากการศึกษาของเชาวลิต ศรีเสริม, ทศนา ทวีคุณ, และพัชรินทร์ นินทจันทร์

(2564, หน้า 120) ที่ศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเอง ทศนคติต่อพฤติกรรมรังแกกันผ่านโลกโซเชียล และพฤติกรรม การรังแกกันผ่านโลกโซเชียล ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่ากลุ่มที่เป็นทั้งผู้รังแกและถูกรังแก มีค่าเฉลี่ย เห็นคุณค่าในตนเองต่ำสุดและค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมการรังแกบนโลกโซเชียลสูงสุด จึงสรุปได้ว่าการ เห็นคุณค่าในตนเองเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเกิดทัศนคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำมาเป็น หนึ่งในตัวแปรปัจจัยจิตลักษณะเพื่อศึกษาในเรื่องของทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ

โดยจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ายังไม่มีการใดที่อธิบายเกี่ยวกับการเกิด ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศโดยตรง จะพบเพียงการอธิบายเกี่ยวกับการเกิดทัศนคติหรือการคุกคามทาง เพศเพียงอย่างเดียวหนึ่ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการ คุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี โดยปัจจัยทางจิต คือ การเห็นคุณค่าแห่งตน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว- แสดงตัว และปัจจัยทางสังคม คือ ประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ ตัวแบบจากสื่อ และตัวแบบจากเพื่อน โดย มีตัวแปรภูมิหลังคือ เพศ และชั้นปี ซึ่งผลการวิจัยฉบับนี้ จะทำให้ทราบถึงความแตกต่างของทัศนคติที่ไม่ดีต่อการ คุกคามทางเพศระหว่างเพศหญิงและเพศชาย รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตสังคมที่ทำให้เกิดทัศนคติที่ ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ นอกจากนี้ยังทำให้ทราบว่าปัจจัยใดเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดทัศนคติดังกล่าวมากที่สุด ตลอดจนองค์การต่าง ๆ ที่สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมที่จะช่วยเพิ่มปัจจัยจิตสังคมที่ ทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศดังกล่าวให้ได้ตรงประเด็นและตรงกับกลุ่มคนแต่ละกลุ่มมากขึ้น เพื่อ สร้างความตระหนักถึงความเป็นปัญหาและนำไปสู่การลดการเกิดพฤติกรรมการคุกคามทางเพศในอนาคตต่อไป

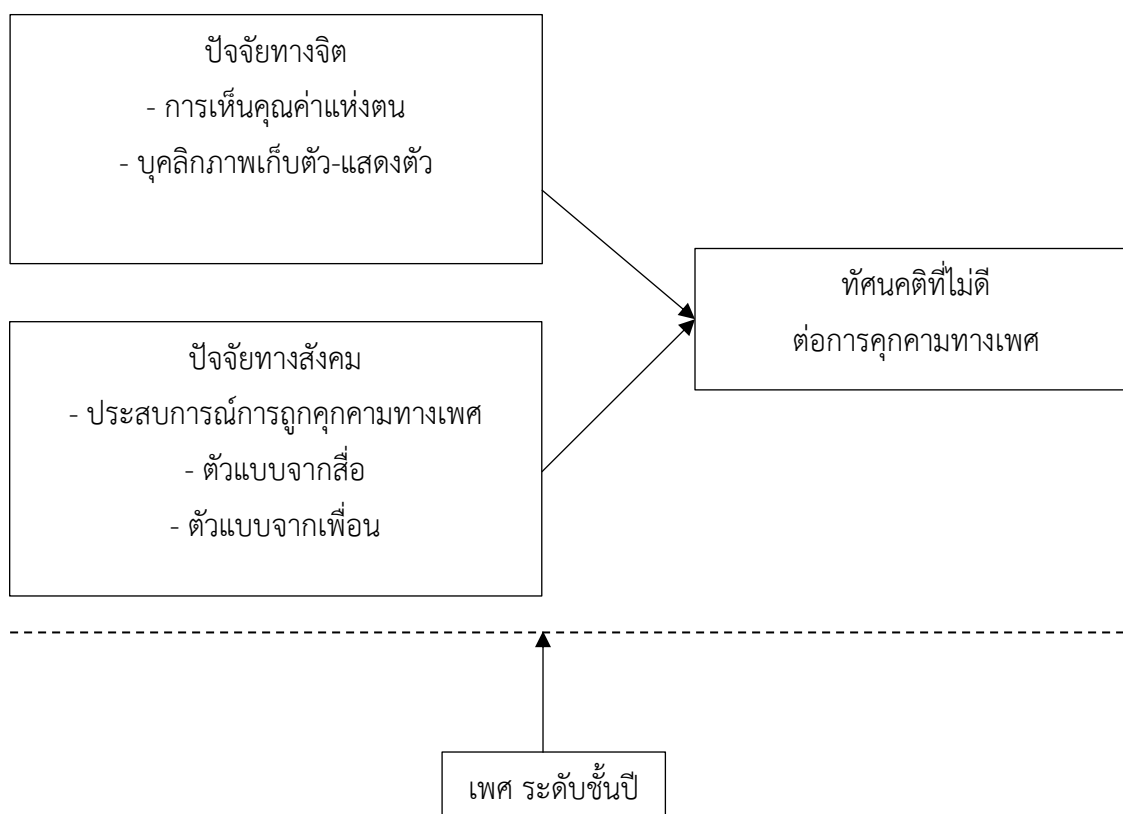
ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี (Gen-Z) เมื่อจำแนก ตามเพศ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะ ได้แก่ การเห็นคุณค่าแห่งตน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว แสดงตัวและปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ ตัวแบบจากสื่อและเพื่อนกับทัศนคติที่ไม่ ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี (Gen-Z)
3. เพื่อทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี (Gen-Z) โดยใช้ปัจจัยจิต ลักษณะและปัจจัยทางสังคมในกลุ่มรวม เมื่อจำแนกตามเพศและชั้นปี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ เป็นความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มทางลบต่อการแสดงออกของ ผู้อื่นผ่านทางคำพูด สายตา ท่าทาง การสัมผัส รวมถึงการสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ถูกระงับรู้สึกอึดอัด

และไม่ปลอดภัย กล่าวคือ ผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศนั้น จะมีความเชื่อว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หรือมองว่าพฤติกรรมทั้งหมดที่กล่าวมานั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการเข้าสังคม หรือการสร้างบรรยากาศในกลุ่ม ทำให้บุคคลมีความรู้สึกต่อต้านกับพฤติกรรมดังกล่าว และจากการศึกษาแนวคิดของนิวซัมและคาเรล (Newsom & Carrell, 1995 อ้างถึงใน นันทวรรณ ควรขจร, 2558, หน้า 34) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของทัศนคติไว้ 3 องค์ประกอบ คือ ภูมิหลังของแต่ละบุคคล สิ่งแวดล้อมทางสังคม และกระบวนการสร้างบุคลิกภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติมีทั้งภายในและภายนอกของตัวบุคคล ซึ่งมีความสอดคล้องกับตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ผู้วิจัยจึงขอนำแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพประกอบ 1. กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศหญิงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศมากกว่าเพศชาย
2. ปัจจัยจิตสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ

- 2.1 การเห็นคุณค่าแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ
 - 2.2 บุคลิกภาพแบบเก็บตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ
 - 2.3 บุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ
 - 2.4 ประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ
 - 2.5 ตัวแบบจากสื่อมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ
 - 2.6 ตัวแบบจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ
3. ปัจจัยจิตลักษณะ ได้แก่ การเห็นคุณค่าแห่งตน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ ตัวแบบจากสื่อและเพื่อน สามารถทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซีได้ในกลุ่มรวม และเมื่อจำแนกตามเพศและชั้นปี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชนเจนเอเรชั่นซีในประเทศไทยช่วงอายุระหว่าง 18-23 ปี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชนเจนเอเรชั่นซีในประเทศไทยช่วงอายุระหว่าง 18-23 ปี ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 โดยใช้การคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามคำอธิบายของแฮร์ แบล็ค บابين และแอนเดอร์สัน (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2010) คือ นำ 10 ถึง 40 คน x จำนวนตัวแปรในงานวิจัย โดยในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้เป็นจำนวน 40 คน x จำนวนตัวแปรในงานวิจัย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จะได้จำนวนอย่างน้อย $40 \times 5 = 200$ คน และเก็บกลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีก 20 คน เพื่อป้องกันการสูญหายหรือแบบวัดที่ไม่สมบูรณ์ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้จึงรวมแล้วเป็นจำนวน 220 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ กำหนดขึ้นตามนิยามของตัวแปร มีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า โดยมีทั้งเครื่องมือที่สร้างขึ้นใหม่ และปรับปรุงจากแบบวัดที่ใช้ในงานวิจัยอื่น ๆ เครื่องมือในงานวิจัยนี้มีจำนวน 6 ตอน คือ

1. แบบสอบถามข้อมูลทางตัวแปรภูมิหลังด้านเพศ และระดับชั้นปี แบบวัดมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบคำตอบเดียว
2. แบบวัดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามขึ้นใหม่เพื่อใช้วัดทัศนคติต่อการคุกคามทางเพศให้ครอบคลุมกับนิยาม มีจำนวน 10 ข้อ แบบวัดมีลักษณะเป็นมาตราวัดแบบ

ประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ จริ่งที่สุด ถึง ไม่จริ่งเลย ซึ่งผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศสูงกว่าแสดงว่ามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า หรืออาจกล่าวได้ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดน้อยกว่าแสดงว่ามีทัศนคติต่อการคุกคามทางเพศว่าเป็นเรื่องปกติ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .192 ถึง .619 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .727

3. แบบวัดการเห็นคุณค่าแห่งตน เป็นแบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดการเห็นคุณค่าแห่งตนของนภาพร ด่านแก้ว (2559, ออนไลน์) มีจำนวน 9 ข้อ แบบวัดมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ จริ่งที่สุด ถึง ไม่จริ่งเลย ซึ่งผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตัวเองสูงกว่าแสดงว่ามีการเห็นคุณค่าในตัวเองมากกว่าคนที่ได้คะแนนต่ำกว่า ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .327 ถึง .767 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .853

4. แบบวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว เป็นแบบวัดที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวของวิชญ ชาติหัตถกร (2554, หน้า 58) ที่ได้นำมาจากแบบวัดบุคลิกภาพของทศเทพ ทองทับ (2547 อ้างถึงใน วิชญ ชาติหัตถกร, 2554, หน้า 58) มีจำนวน 16 ข้อ แบบวัดมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่จริ่งที่สุด ถึง ไม่จริ่งเลย ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัวสูงกว่าแสดงว่าเป็นผู้มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า และผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพแบบแสดงตัวสูงกว่าแสดงว่าเป็นผู้มีบุคลิกภาพแสดงตัวมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .250 ถึง .726 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .726 และ .812

5. แบบวัดประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามขึ้นใหม่เพื่อใช้วัดประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศให้ครอบคลุมกับนิยาม มีจำนวน 18 ข้อ แบบวัดมีลักษณะเป็นมาตรวัดแบบประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ ไม่เคยเลย ถึง เป็นประจำ โดยผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศมากกว่าแสดงว่ามีประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .262 ถึง .712 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .889

6. แบบวัดตัวแบบจากสื่อและเพื่อน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามขึ้นใหม่เพื่อใช้วัดตัวแบบจากสื่อและเพื่อนให้ครอบคลุมกับนิยาม มีจำนวน 17 ข้อ แบบวัดตัวแบบมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ จริ่งที่สุด ถึง ไม่จริ่งเลย ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่าแสดงว่าได้รับอิทธิพลจากสื่อและเพื่อนสูงแสดงว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .282 ถึง .784 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .838 และ .744

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยจัดทำแบบวัดผ่านระบบออนไลน์ (Google Forms)
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบและขอความร่วมมือในการตอบแบบวัด หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อคำถามก็จะอธิบายเพิ่มเติม
4. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดที่ส่งผ่านระบบออนไลน์ (Google Forms) โดยเก็บข้อมูลในเดือนเมษายน ปีพ.ศ. 2564 เป็นระยะเวลา 1 เดือน
5. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบวัดทุกฉบับ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศ และชั้นปี
2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 2.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการทดสอบที (Independent Samples t-Test) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1
 - 2.2 การทดสอบ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2
 - 2.3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) แบบ Enter และ Stepwise เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามเพศ และระดับชั้นปี จำนวน 220 คน โดยการหาค่าร้อยละ พบว่า เป็นนักศึกษาเพศชายจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และนักศึกษาเพศหญิงจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 86.4 ด้านกลุ่มระดับชั้น คือ ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชันซี เมื่อจำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบที (t-test) พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคาม

ทางเพศมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีเพศชาย โดยนักศึกษาปริญญาตรีเพศหญิงและเพศชายมีค่าเฉลี่ย 4.90 และ 4.50 ตามลำดับ ดังนั้นผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าเพศหญิงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 3.389$)

3. ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะ ได้แก่ การเห็นคุณค่าแห่งตน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ ตัวแบบจากสื่อและเพื่อน กับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตัวแปร	M	SD	ES	PER_IN	PER_EX	EXP	ROL_M	ROL_F
ATT	4.85	.621	.053	-.077	-.073	-.204*	-.582**	-.545**

**p> .01 *p>.05

หมายเหตุ : ตัวแปรในงานวิจัยแทนด้วย ATT แทน ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ ES แทน การเห็นคุณค่าแห่งตน PER_IN แทน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว, PER_EX แทน บุคลิกภาพแบบแสดงตัว, EXP แทน ประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ, ROL_M แทน ตัวแบบจากสื่อ, ROL_F แทน ตัวแบบจากเพื่อน

ตาราง 1. แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตลักษณะ ปัจจัยทางสังคม กับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี

จากตารางที่ 1 พบว่า การเห็นคุณค่าแห่งตน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2.1, 2.2 และ 2.3 ส่วนประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ ตัวแบบจากสื่อและเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 ตามลำดับ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2.4, 2.5 และ 2.6

4. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี ในกลุ่มรวมและเมื่อจำแนกตามตัวแปรภูมิหลัง ได้แก่ เพศและชั้นปี โดยใช้ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยทางสังคม ด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ชนิดโดยรวม (Enter) และแบบเป็นขั้น (Stepwise) ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตัวแปร	n	R ² %	ตัวทำนาย	β
รวม	220	37.4%	5, 6	-.413 -.205

ตัวแปร	n	R ² %	ตัวทำนาย	β
ชาย	30	60%	6	-.717
หญิง	190	34.8%	5	-.558
ปี 1	56	44.3%	5	-.562
ปี 2	75	34.8%	5	-.582
ปี 3	37	63.6%	5	-.746
ปี 4	52	44.7%	6	-.633

หมายเหตุ : ตัวแปรในงานวิจัยแทนด้วย 1 = การเห็นคุณค่าแห่งตน, 2 = บุคลิกภาพแบบเก็บตัว, 3 = บุคลิกภาพแบบแสดงตัว, 4 = ประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ, 5 = ตัวแบบจากสื่อ, 6 = ตัวแบบจากเพื่อน

ตาราง 2. แสดงปัจจัยทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี
เมื่อจำแนกตามเพศและชั้นปี

จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวแปรทั้งหมดสามารถร่วมกันทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี ได้ร้อยละ 37.4 โดยตัวแปรที่สามารถทำนายได้เป็นอันดับแรก คือ ตัวแบบจากสื่อ ($\beta = -.413$) และตัวแบบจากเพื่อน ($\beta = -.205$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่สามารถทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี เมื่อจำแนกตามตัวแปรภูมิหลัง ได้แก่ เพศและชั้นปี พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศได้ในกลุ่มเพศหญิง ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 คือ ตัวแบบจากสื่อ เพียงตัวแปรเดียว ส่วนตัวแปรที่สามารถทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศได้ในกลุ่มเพศชาย และชั้นปีที่ 4 คือ ตัวแบบจากเพื่อน เพียงตัวแปรเดียว ซึ่งผลการวิเคราะห์ทั้งหมดนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี ซึ่งปัจจัยทางจิตลักษณะ ได้แก่ การเห็นคุณค่าแห่งตน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว บุคลิกภาพแบบแสดงตัว และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ ตัวแบบจากสื่อและเพื่อน ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ โดยลักษณะทางชีวสังคมเป็นตัวแปรภูมิหลังของเยาวชนเจนเอเรชั่นซี คือ เพศ และระดับชั้นปี ซึ่งผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่พบมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

เพศ

ในงานวิจัยนี้พบว่านักศึกษาปริญญาตรีเพศหญิงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 หมายความว่า นักศึกษาปริญญาตรีเพศหญิงมองว่าการคุกคามทางเพศไม่ใช่เรื่องปกติ แต่เป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขมากกว่านักศึกษาปริญญาตรีเพศชาย โดยทฤษฎีทางชีววิทยา (ทิพวัลย์ ศรีรักษา, 2561, หน้า 28) ยังได้อธิบายถึงการคุกคามทางเพศไว้ว่ามีพื้นฐานมาจากความแตกต่างทางกายภาพ ซึ่งเพศชายจะมีร่างกายและฮอร์โมนที่ต่างจากเพศหญิง มีความก้าวร้าวมากกว่า ทฤษฎีดังกล่าวจึงมีสมมติฐานว่าเพศชายจะแสดงพฤติกรรมคุกคามทางเพศมากกว่าเพศหญิง ตลอดจนมีความสอดคล้องกับการศึกษาของสุทธีวรรณ ชินสาย (2548, หน้า 71) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งพบว่าเพศหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่าเพศชาย โดยยังให้การศึกษาของมัวร์และโรเซนเทล (Moore & Rosenthal, 1993 อ้างถึงใน สุทธีวรรณ ชินสาย, 2548, หน้า 71) สนับสนุนผลการศึกษามากกว่าเจตคติของวัยรุ่นเพศชายนั้น จะมองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ทำหายและตื่นเต้น ทำให้มีความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าเพศหญิง

การเห็นคุณค่าแห่งตน

ในงานวิจัยนี้พบว่า การเห็นคุณค่าแห่งตนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.1 หมายความว่า การเห็นคุณค่าแห่งตนเองไม่มีผลกับการเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ โดยผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับการศึกษาของโรเจอร์ บี คริสเตนเซน (Christensen, 1985) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าแห่งตนกับทัศนคติเรื่องเพศและพฤติกรรมของวัยรุ่น โดยได้ทำการศึกษากับวัยรุ่นในช่วงอายุตั้งแต่ 14-19 ปี พบว่า การเห็นคุณค่าแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติทางเพศและพฤติกรรมของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .000 แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของภาวศุทธิ อุ๋นใจ, มานพ ชูนิล, และศัจจิมา ณ วิเชียร (2558, หน้า 146-148) ที่ศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตอบสนองต่อการถูกคุกคามทางเพศในทีมงานของบุคลากรมหาวิทยาลัย พบว่า บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า จะตอบสนองต่อการคุกคามทางเพศได้เข้มแข็งมากกว่า นอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับการศึกษาของมัลลิกา อุกฤษฏ์, ศักนงค์ มณีศรี, และอภิญา ไชยวุฒิกุลวานิช (2562, หน้า 170-171) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ทางเพศมินิสต์เชิงบวกและการถูกกระทำรุนแรงในคู่รัก พบว่า ผู้หญิงที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง จะเป็นเหยื่อของความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากคู่รักน้อยกว่าผู้หญิงที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเห็นคุณค่าแห่งตนนั้นเป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเอง ไม่ได้ส่งผลต่อการเกิดทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น ปัจจัยทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ฯลฯ ที่เกี่ยวเนื่องทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

ในงานวิจัยนี้พบว่าบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและบุคลิกภาพแบบแสดงตัวไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.2 และ 2.3 หมายความว่า การที่บุคคลมีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว ไม่มีผลกับการเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ โดยจากแนวคิดของธีระพร อูวรรณโณ (2529 อ้างถึงใน ชยพร ประทีศ, 2561, หน้า 11-12) ที่ได้อธิบายไว้ว่าอิทธิพลสำคัญที่ทำให้เกิดทัศนคติขึ้นมาได้นั้น เกิดขึ้นจากการได้รับอิทธิพลจากกลุ่มคน 4 กลุ่ม คือ พ่อแม่ สังคม ประสบการณ์ และสื่อมวลชน สอดคล้องกับแนวคิดของ Charles Foster (1952 อ้างถึงใน ปิยะนันท์ บุญธะโยไทย, 2556, หน้า 22) ที่ได้อธิบายว่าสาเหตุสำคัญของการเกิดทัศนคติมีอยู่ด้วยกัน 2 ประการ คือ ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น และอิทธิพลทางสังคม ทั้งนี้ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับการก่อตัวของทัศนคติที่ได้อธิบายว่าการเกิดทัศนคติแต่ละประเภทนั้น จะก่อตัวขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไปจากสาเหตุหลายประการ ซึ่งแต่ละปัจจัยจะมีความสำคัญต่อการเกิดทัศนคติแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล โดยการเกิดทัศนคตินั้นจะประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๆ คือ ลักษณะพื้นฐานทางชีวประวัติของแต่ละบุคคล สิ่งแวดล้อม และกระบวนการสร้างบุคลิกภาพ (แพรวภัทร ยอดแก้ว, ม.ป.ป. อ้างถึงใน ดลชนก นະเสื่อ, 2559, หน้า 16) ซึ่งจากแนวคิดที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพนั้นเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดทัศนคติได้ แต่ทั้งนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลกับการเกิดทัศนคติมากกว่า คือ อิทธิพลทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นจากประสบการณ์ การรับรู้ข่าวสาร หรือจากคนใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิภาดา สำราญทรัพย์สิน (2546, หน้า 62) ที่ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวกับทัศนคติในการมีคูครองของพนักงานเอกชนด้านสื่อสารเทคโนโลยี พบว่า พนักงานที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวกับพนักงานที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีทัศนคติในการมีคูครองไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับการศึกษาของ จิราภรณ์ ตามประวัติ (2547, หน้า 123) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวกับความรู้สึกที่มีต่อทัศนคติทางเพศในการรักษานวลสงวนตัวของวัยรุ่นผู้หญิง พบว่าวัยรุ่นผู้หญิงที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวร่วมกับการมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงและได้รับการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมีทัศนคติทางเพศในการรักษานวลสงวนตัวไม่แตกต่างจากวัยรุ่นผู้หญิงที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวร่วมกับการมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและไม่ได้รับการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรแต่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแทน จึงสรุปได้ว่าบุคลิกภาพไม่ได้ส่งผลต่อการเกิดทัศนคติที่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการเกิดทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะต้องอาศัยปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น ประสบการณ์ การเข้าถึงข่าวสาร การเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อม ทำให้บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวนั้นไม่มีผลหรือมีผลน้อยต่อการเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ

ประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ

ในงานวิจัยนี้พบว่าประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.4 หมายความว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศสูง จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศต่ำ หรือมอง

ว่าสิ่งนี้ไม่เป็นปัญหา ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศต่ำ จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศสูง หรือมองว่าสิ่งนี้เป็นปัญหา โดยจากทฤษฎีการศึกษาของแบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน กัญญณัฐ พลอยกระจ่าง, 2558, หน้า 15) ในเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม โดยกล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากทางตรงและทางอ้อม ซึ่งประสบการณ์ทางตรงนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองโดยตรง และประสบการณ์ทางอ้อมนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่นหรือเกิดจากการเรียนรู้ผ่านตัวแบบ นอกจากนี้ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, 1976 อ้างถึงใน ชิโนรส ถิ่นวิไลสกุล, 2555, หน้า 8) ยังกล่าวไว้อีกว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมไปสู่พฤติกรรมใหม่ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ ดังนั้นประสบการณ์จึงถือเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่สามารถช่วยให้เกิดทัศนคติในด้านต่าง ๆ ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของภาวศุทธิ อุ่นใจ, มานพ ชูนิล, และศจีมาจ ณ วิเชียร (2558, หน้า 146-148) ได้ศึกษาเกี่ยวกับโมเดลเชิงสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตอบสนองต่อการถูกคุกคามทางเพศในทำงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยพะเยา พบว่าประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศมีอิทธิพลทางบวกซึ่งส่งผลโดยตรงต่อทัศนคติการคุกคามทางเพศในที่ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศจะส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมการคุกคาม แต่จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สมมติฐานของผู้วิจัย โดยแม้จะพบว่าประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเหมือนกัน แต่ทิศทางของผลที่ได้นั้นเป็นไปในทางตรงกันข้ามทั้งนี้เนื่องจากงานวิจัยข้างต้นได้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิภาวะทางสังคมมากกว่าซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ทำงานแล้ว จึงทำให้มีทัศนคติต่อเรื่องนี้ไปในทิศทางที่ไม่ดีมากกว่า แต่กลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยได้กระทำกับเยาวชนเจนเนอเรชันซีซึ่งเป็นวัยที่ต่างจากงานวิจัยข้างต้น นอกจากนี้สัดส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามการมีประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศยังมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศค่อนข้างมาก จึงอาจส่งผลให้ผลการวิเคราะห์มีความแตกต่างกัน

ตัวแบบจากสื่อ

ในงานวิจัยนี้ตัวแบบจากสื่อเป็นตัวแปรอันดับแรก ที่สามารถทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเนอเรชันซีได้ในกลุ่มรวม และเมื่อจำแนกตามตัวแปรภูมิหลัง สามารถทำนายกับกลุ่มเพศหญิงระดับชั้นปี 1 ปี 2 และ ปี 3 นอกจากนี้ผลงานวิจัยพบว่าตัวแบบจากสื่อมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.5 โดยแปลความหมายได้ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อสูง จะส่งผลให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศในระดับต่ำ ในทางตรงกันข้ามหากนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับอิทธิพลจากสื่อต่ำ จะทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศในระดับสูงขึ้น โดยอธิบายจากทฤษฎีของแบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน พิมพ์ชนก นุชนตร, 2560, หน้า 7) ที่แบ่งตัวแบบออกเป็น 2 ประเภท แต่ในที่นี้จะกล่าวเพียงตัวแบบเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Model) ที่

มองว่าบุคคลจะสังเกตตัวแบบจากสื่อ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ ภาพยนตร์ สื่อสังคมออนไลน์ ตลอดจนศิลปิน ยิ่งตัวแบบนั้นตรงกับความสนใจหรือมีอิทธิพลต่อบุคคลเท่าไร จะยิ่งมีความเข้มข้นในการเลียนแบบมากขึ้นเท่านั้น จึงสอดคล้องกับวิจัยของชุดิมา ชุณห์กาญจน์ (2550, หน้า 128-131) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นอายุตั้งแต่ 15 - 25 ปี พบว่าทัศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ยิ่งวัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกต่อวัฒนธรรมของเกาหลีมากเท่าไร ยิ่งทำให้มีพฤติกรรมเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีมากขึ้น โดยจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สมมติฐานของผู้วิจัย โดยแม้จะพบว่าตัวแบบจากสื่อมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเหมือนกัน แต่ทิศทางของผลที่ได้นั้นเป็นไปในทางตรงกันข้าม ซึ่งอาจเป็นเพราะยังมีการศึกษาทัศนคติในประเด็นที่ต่างกัน จึงทำให้ผลการวิเคราะห์มีความแตกต่างกันไปด้วย อีกทั้งสื่อในปัจจุบันนี้แม้ว่าจะมีความตระหนักในเรื่องของการคุกคามทางเพศและมีการปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอมากขึ้นจากอดีต อย่างเช่นสื่อ ภาพยนตร์หรือรายการโทรทัศน์ในปัจจุบันที่มีการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาหรือมีคำเตือนหากมีฉากที่ใช้ความรุนแรงหรือฉากทางเพศ ถึงแม้จะมีการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาเพื่อให้ผู้ชมดูอย่างมีวิจารณญาณ แต่ต้องยอมรับว่ายังมีสื่ออีกมากมายเช่นเดียวกันที่ยังนำเสนอสื่อที่สนับสนุนพฤติกรรมการคุกคามทางเพศหรือแสดงให้เห็นว่าการคุกคามทางเพศนั้นเป็นเรื่องปกติ ส่งผลให้ผู้รับสื่อมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศต่อไป ด้วย กล่าวคือ อิทธิพลจากสื่อยังทำให้ผู้รับสารมีทัศนคติที่ดีต่อการคุกคามทางเพศ และยังคงว่าการคุกคามทางเพศเป็นเรื่องปกติ

ตัวแบบจากเพื่อน

ในงานวิจัยนี้ตัวแบบจากเพื่อนเป็นตัวแปรอันดับ 2 ที่สามารถทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเนอเรชันซีได้ในกลุ่มรวม และเมื่อจำแนกตามตัวแปรภูมิหลัง สามารถทำนายกับกลุ่มเพศชาย และระดับชั้นปี 4 ได้เพียงตัวแปรเดียว นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าตัวแบบจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2.6 โดยแปลความหมายได้ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนสูง จะส่งผลให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศในระดับต่ำ ในทางตรงกันข้ามหากนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับอิทธิพลจากเพื่อนต่ำจะทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศในระดับสูงขึ้น ซึ่งพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมนั้นเกิดขึ้นได้จากการเลียนแบบ กล่าวคือ บุคคลจะมีแนวโน้มเลียนแบบพฤติกรรมคนรอบข้าง ยิ่งถ้าหากอยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและขาดการคิดวิเคราะห์ บุคคลจะมีโอกาสเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้ (Jean Gabriel Tarde, 1843-1904 อ้างถึงใน วิวรรษา แซ่เจี๋ย, 2561, หน้า 35) สอดคล้องกับการศึกษาของคัปรอกบัจจัยที่มีผลต่อการเลียนแบบของอัจฉรา ธรรมมาภรณ์ (2531 อ้างถึงใน พิมพ์ชนก นุชเนตร, 2561, หน้า 8-9) ที่อธิบายไว้ว่า อิทธิพล

ของตัวแบบจะเพิ่มสูงขึ้นหากตัวแบบกับบุคคลมีลักษณะบางอย่างที่คล้ายกัน เช่น เพศ อายุ ความสามารถ หรือ ความสนใจ และหากผลของพฤติกรรมตัวแบบเป็นไปในทางบวก ยังมีแนวโน้มเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้จากช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่อยู่ระหว่าง 18-23 ปี ยังมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีจิตสังคมของอีริกสันที่มองว่าช่วงวัยดังกล่าวเป็นช่วงคาบเกี่ยวระหว่างขั้นที่ 5 การมีเอกลักษณ์ในตนเอง กับขั้นที่ 6 ความรักใคร่ใกล้ชิด ในลำดับขั้นพัฒนาการของบุคลิกภาพ 8 ขั้น ซึ่งได้อธิบายไว้ว่าขั้นที่ 5 นั้น วัยรุ่นจะเป็นวัยที่พยายามหาเอกลักษณ์ของตัวเองในด้านต่าง ๆ และการได้มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ จะช่วยให้บุคคลสามารถเลือกรับส่วนสำคัญมาเป็นเอกลักษณ์ของตน และหากไม่สามารถผ่านวิกฤตในขั้นนี้ไปได้ วัยรุ่นจะเกิดความสับสนในตนเองและไม่สามารถสร้างเอกลักษณ์ของตนเองขึ้นมาได้เลย อีกทั้งในขั้นที่ 6 ยังได้อธิบายไว้ว่าวัยผู้ใหญ่ตอนต้นนั้นต้องการสร้างสัมพันธภาพที่ใกล้ชิดและมีความหมายกับคนอื่น ทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม หากไม่สามารถผ่านวิกฤตขั้นนี้ได้ บุคคลจะรู้สึกโดดเดี่ยวและแยกตัวออกจากสังคม (ประณต คำฉิม, 2564, หน้า 50-54) จากเอกสารดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยเป็นช่วงที่สังคมเข้ามามีอิทธิพลในการสร้างเอกลักษณ์และรวมไปถึงการสร้างทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ประกอบกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเลียนแบบ จึงเห็นได้ว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องและผลวิเคราะห์ตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกัน อีกทั้งงานวิจัยของธนภูมิ ธรรมบุตร (2563, หน้า 242) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่าการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อทัศนคติมากกว่าพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของชีวฮวย แซ่ลิ่ม และคณะ (2560 อ้างถึงใน ธนภูมิ ธรรมบุตร, 2563, หน้า 250) ที่อธิบายว่าทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคม ดังนั้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้จะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สมมติฐาน คือ ตัวแบบจากเพื่อนซึ่งเป็นคนใกล้ชิดของนักศึกษาปริญญาตรีนั้น มีอิทธิพลในการทำให้เกิดทัศนคติได้ ทั้งนี้ยังมีความแตกต่างกันในเรื่องทิศทางการสัมพันธ์ของผล คือ การวิเคราะห์ผลสมมติฐานวิจัยพบว่าตัวแบบจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเกิดทัศนคติที่ไม่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวแบบจากเพื่อนมีทัศนคติเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในทางบวกหรือมองว่าเป็นเรื่องปกติ จึงส่งผลต่อความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มต่อการกระทำของนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่าตัวแบบจากสื่อสามารถทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเนอเรชันซีได้ จึงสามารถนำผลการวิจัยไปศึกษาและพัฒนาต่อในแง่ของการนำเสนอสื่อที่เหมาะสม โดยอาจนำเสนอเป็นการให้ความรู้และสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศให้มีเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้คนตระหนักถึง

สภาพความเป็นปัญหาของการคุกคามทางเพศและมองว่าปัญหาการคุกคามทางเพศนี้เป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข

2. จากผลการศึกษาที่พบว่าปัจจัยทางสังคมมีผลต่อการเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศของเยาวชนเจนเนอเรชั่นซี ทำให้ผู้วิจัยมองว่าสามารถนำข้อมูลจากการศึกษานี้ไปพัฒนาลงในแผนการเรียนการสอนเพื่อให้เยาวชนได้มีทัศนคติต่อการคุกคามทางเพศที่เหมาะสม ตระหนักถึงความเป็นปัญหา และนำไปสู่การไม่แสดงพฤติกรรมคุกคามทางเพศกับผู้อื่นต่อไป ซึ่งอาจมุ่งพัฒนาในกลุ่มเพศชาย เนื่องจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเพศชายมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศน้อยกว่าเพศหญิง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาเกี่ยวกับคนในเจนเนอเรชั่นที่หลากหลายมากขึ้น เช่น เจเนอเรชั่นเอกซ์ หรือ เจเนอเรชั่นวาย เพราะคนในแต่ละเจนเนอเรชั่น จะมีการรับรู้ข่าวสารและมีทัศนคติต่อเรื่องหนึ่ง ๆ แตกต่างกันไปตามยุคสมัย ดังนั้นการนำหัวข้อวิจัยไปศึกษากับคนในเจนเนอเรชั่นอื่น อาจทำให้ได้รับผลการวิจัยที่มีความแตกต่างกันและมีความครอบคลุมกับความคิดทัศนคติของคนในวัยอื่นมากขึ้น

2. จากการศึกษาที่พบว่าตัวแบบจากสื่อและเพื่อนเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศได้ดีกว่าตัวแปรอื่น ๆ จึงอาจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม ตลอดจนนำไปศึกษาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับตัวแปรดังกล่าว เพื่อทำให้ทราบสาเหตุที่ตัวแบบจากสื่อและเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุกคามทางเพศที่หลากหลายมากขึ้น

3. ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติการคุกคามทางเพศผ่านมุมมองบุคคลที่เจาะจงมากขึ้น เช่น ผู้ถูกระทำ ผู้กระทำ เพื่อทราบถึงสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดทัศนคติในแง่ลบที่ต่างออกไป และเข้าใจถึงมุมมองบุคคลในแต่ละแบบได้ดีมากยิ่งขึ้น

เกี่ยวกับผู้เขียน

ฉัฐวิณั ลิทธิศิริธรรม: รองศาสตราจารย์และอาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชาญ รัตนะพิสิฐ: อาจารย์ ดร. และอาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ฐานันท์ มณีโชติ: นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ธนาภรณ์ พิษพันธ์ไพศาล: นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุพิชญา มงคลสมัย: นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุวิมล สงศรี: นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อิสริยาพร มหาตมน์: นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กัญญณัฐ พลอยกระจ่าง. (2558). *พฤติกรรมความร่วมมือของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการปั้นแบบกลุ่ม* (ปริญญานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ear_Chi_Ed/Kanyanat_P.pdf
- ศรีเอทีพี ทอล์ค. (2563). *สำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทย 4 Generations*. สืบค้นจาก <https://creativetalklive.com/thailand-internet-use-behavior-of-4-generations>
- จิราภรณ์ ตามประวัติ. (2547). *ผลการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่มีต่อทัศนคติทางเพศในการรักษาวลิสวนตัวของวัยรุ่นหญิงที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตัวเองและบุคลิกภาพแตกต่างกัน* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Dev_Psy/Jiraporn_T.pdf
- ชยรพ ประทีศ. (2561). *ทัศนคติ การเรียนรู้ และพฤติกรรมการติดตามผลงานของัญญา อาร์สยาม: กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปทุมธานี). สืบค้นจาก http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/3756/1/chayarop_prat.pdf
- ชินโรส ถิ่นวิไลสกุล. (2555). *ผลกระทบของงานโฆษณาที่มีต่อการเรียนรู้ของเยาวชน กรณีศึกษา : เยาวชนชุมชนสวนอ้อย* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <http://ssruir.ssu.ac.th/bitstream/ssruir/753/1/176-55.pdf>
- ชุตินา ชุนหาญจัน. (2550). *พฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก https://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/52048/3/chutima_ch_ch4.pdf
- เขาวลิต ศรีเสริม, ทัศน ทวีคุณ, และ พัชรินทร์ นันทจันทร์. (2564, มกราคม-เมษายน). *การเห็นคุณค่าในตนเอง ทัศนคติต่อพฤติกรรมรังแกกันผ่านโลกโซเชียลและพฤติกรรมรังแกกันผ่านโลกโซเชียลในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. *วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต*, 35(1). สืบค้นจาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/JPNMH/article/view/250946/170628>
- ดลชนก นะเสื่อ. (2559). *ปัจจัยด้านทัศนคติและความคุ้มค่าในการทำประกันชีวิตของลูกค้าธนาคารกรุงไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร, เพชรบุรี). สืบค้นจาก <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1629/1/57602387.pdf>
- ทักษิณี สาลีโกชน. (2560). *#MeToo เราล้วนเคยถูกล่วงละเมิด*. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/348>
- ทิพวัลย์ ศรีรักษา. (2561). *ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับกรณีการคุกคามทางเพศโดยการเฝ้าติดตามก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและข่มขู่* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <http://dspace.spu.ac.th/bitstream/123456789/5529/9/บทที่%202%20.pdf>

- ไทยคอนเซนต์. (2562). *การโทษเหยื่อคืออะไร*. สืบค้นจาก <https://www.thaiconsent.in.th/article/what-is-victim-blaming/>
- ธนภูมิ ธรรมบุตร. (2563, กุมภาพันธ์). ทศนคติและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี. *วารสารศึกษาศาสตร์ มมร*, 8(1). สืบค้นจาก <http://ojs.mbu.ac.th/index.php/edj/article/view/824/663>
- นภาพร ด่านแก้ว. (2559). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ* (ปริญญาณิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_SLM/Napaporn_D.pdf
- นันทวรรณ ควรจร. (2558). *การเปิดรับทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อรายการข่าวภาคเช้าทางสถานีโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2015/TU_2015_5707010525_4317_3049.pdf
- ประณต คำฉิม. (2549). ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคม ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 12(1), 72-93. สืบค้นจาก https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/SWU.res.2006.42
- ปิยะนันท์ บุญธะโยไทย. (2556). *การรับรู้ และ ทศนคติ ของผู้บริโภคต่อสื่อกิจกรรมการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/148539.pdf>
- พิมพ์ชนก นุชนตร. (2560). *การเรียนรู้โดยผ่านการสังเกต และพฤติกรรมการเลียนแบบจากรายการเซเลบสล็อก* (สารนิพนธ์สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปทุมธานี) สืบค้นจาก http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/3126/1/pimchanok_nutc.pdf
- ภาวศุทธิ อุ๋นใจ, มานพ ชูนิล, และ ศจีมาจ ณ วิเชียร. (2558, มกราคม-มิถุนายน). โมเดลเชิงสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตอบสนองต่อการถูกคุกคามทางเพศ ในที่ทำงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 7(13), 144-152. สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/swurd/article/view/54529>
- มติชนออนไลน์. (2563). *ดราม่าหนัก!! ขาวเน่ตีวิจารณ์ 'โหน่ง ชะชะช่า' คุกคามทางเพศ-ละเมิดเด็ก เล่นเลิฟซีนจนร้องไห้ตัวสั่น*. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/entertainment/news_2392173
- มัลลิกา อุกฤษฏ์, คัคนางค์ มณีศรี, และ อภิษฎา ไชยจุฬนิกรณ์วานิช. (2562, กรกฎาคม-ธันวาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ทางเฟมินิสต์เชิงบวกและการถูกระงับแรงในคู่รัก: อิทธิพลส่งผ่านของการเห็นคุณค่าในตนเองและอำนาจในความสัมพันธ์. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 11(22). สืบค้นจาก <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/swurd/article/view/12103/10306>
- รุจน์ หาเรือนทรง. (2564). *การเปลี่ยนแปลงทางสังคม : ปัญหาสังคม*. สืบค้นจาก <http://pikul.sw2.ac.th/images/user/root/soc31101/4soc.pdf>

- วิชญ ชาติหัตถกร. (2554). *ผลของดนตรีคลาสสิกต่อผลสัมฤทธิ์ในการสอบและความวิตกกังวลในการสอบของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบ เก็บตัว-แสดงตัว* (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ). สืบจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Dev_Psy/Vichaya_P.pdf
- วิภาดา สำราญทรัพย์สิน. (2546). *ปัจจัยทางชีวสังคมและบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัวกับทัศนคติในการมีคู่ครองของพนักงานเอกชน ด้านสื่อสารเทคโนโลยี* (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Dev_Psy/Wiphada_S.pdf
- วิวรรษา แซ่เจีย. (2561). *ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มโดยใช้การมีส่วนร่วมของครอบครัว ที่มีผลต่อความเข้มแข็งทางใจ ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี). สืบค้นจาก https://soreda.oas.psu.ac.th/files/1031_file_Chapter2.pdf
- สุทธีวรรณ ชินสาย. (2548). *เจตคติพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ* (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Hea_Ed/Suthiwan_C.pdf

ภาษาอังกฤษ

- Christensen, R. B. (1985). *Self Esteem and Adolescent Sexual Attitudes and Behavior* (Master's thesis, Utah State University, Utah). Retrieved from <https://digitalcommons.usu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=3508&context=etd>
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis* (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.